

Pincehelyi Párbeszéd

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

5. Évfolyam 1. szám

Megjelenik 800 példányban

2002. január

Felelős kiadó: Farkasné Horváth Mária; Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta. Pincehelyről az Interneten : pincehely.ini.hu

Tisztelt Olvasóink!

Januári számunkat nagyrészt, tiszteletből és megbecsülésből közlegünk e hónapban elhunyt kiemelkedő munkásságú polgárának és Egyesületünk tiszteletbeli Örökös Elnökségi tagjának Horváth Anna nyugalmazott tanárnő emlékének szenteljük.

Horváth Anna emlékére.

1914. november 4-én határtalan volt az öröm a Horváth családban: két felnőtt fiúgyermek után, Isten késői ajándékaént megszületett egy kislány, aki a keresztségben Szűz Mária édesanyja után az Anna nevet kapta. A család a bölcsőben fekvő csöppseget hálaadó szeretettel vette körül.

Az elemi iskolában már korán kitűnt tehetségével, ezért szülei a keszthelyi polgári iskolába írtatták. A gimnáziumot Budapesten, az Ordo Sanctissimi Redemptoris nővérek Szt. Margitról elnevezett leánygimnáziumában végezte, majd a főiskolai tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskolán, valamint a Budapesti Angolkisasszonyok Intézetében abszolválta. S végezetül a Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerzett középiskolai tanári diplomát magyar nyelv és irodalom, történelem és kézimunka szakon.

Hivatást érzett és belépett a Szeretet Leányai Társulat nevű apácarendbe, ahol mint a rend tagja, 1936-tól 1950-ig tanított a pápai Ranolder Intézet Polgári Leányiskolájában.

A pedagógusi pályán szép reményekkel indult. Egykori tanítványi szerették és még ma is gyakran keresték fel személyesen egykori tanárnőjüket.

A háború Pápán érte, ahol tanítványaiával sebesült katonákat ápolt, enyhítette azok szenvedéseit.

De ígéretes karrierje hamarosan kettétört: a kommunista rendszer 1950-ben feloszlatta a szerzetesrendeket, a kiváló, tudós pedagógusokat szélnek eresztette. Horváth Anna is hazajött. Állás nélkül maradt és csendben, szerényen élt szeretett, idős édesanyjával. Majd bekövetkezett, amit előre látott: börtön várt rá, mint kulák-csemetére és Jézus hú követőjére. Az ártatlanul börtönbe csukott halszavú nővér-pedagógus azonban hamarosan kiszabadul, mert nem volt miért börtönbe csukni. Sőt! 1952-ben állást kap az általános iskolában. Feltétel: nem politizálhat! / Soha nem politizált. / Íme, a Jóisten nem hagyta el hűséges szolgálóleányát! Nyugdíjazásáig a pincehelyi iskolában tanított. Nagy tudású, kiváló pedagógusként nemcsak a tanítványok tárgyi tudását növelte, hanem azok lelkét a szépre, jóra irányította. Ami csak kevés pedagógusnak adatik meg, tanító és nevelő volt egyszerre. Mi tanítványok hálával emlékezünk rá! Életének célja a jézusi kettős főparancs minél tökéletesebb megélése volt. Szeretni az Istent, szeretni az embert! Ezért a legnagyobb megpróbáltatásban sem lázadozott Teremtője ellen, hanem alázattal hajtotta meg fejét az isteni akarat előtt.

Az emberszeretetre tanító főparancsot úgy élte meg, hogy kiapadhatatlanul szerette a falu népét, a tanítványait, a szomszédait és tisztelte mind egyházi, mind világi előljáróit. Lelkes lokálpatriótaként azt tűzte ki célul, hogy szülőfaluja népének élete hagyomány megőrző és tisztelő pezsgő élet legyen. Mint országos híró Vörösmarty tisztelő és kutató,

elérte azt, hogy a Vörösmarty-jubileum alkalmából a Magyar Tudományos Akadémia 1975. Évi ünnepi ülését Pincehelyen tartsa. Munkájának eredményeként ma a templom előtti téren láthatjuk Vörösmarty Mihály szobrát és büszkén mutogathatjuk a Vörösmarty-emlékszobát.

A kultúrotthon vezetőjeként ünnepségeket, szavalóversenyeket, vetélkedőket rendezett. Minden korosztályt meg tudott mozditani a falu érdekében. A kulturális élet színvonalának emelésére életre hívta a Honismereti Klubot és a Nyugdíjas Klubot, ahol színvonalas összejöveteleket tartottak. A „Pincehelyért” Egyesület tiszteletbeli vezetőségi tagjaként tanácsaival segítette annak munkáját.

Hosszasan lehetne még sorolni tevékenységét. Egy biztos: Annus néni emléke benne él a kórház alapítóinak készített hűvös márványtáblákban, a felújított gyönyörű köztéri szobrokban, a zsidó temető nagyon szép vaskapujában, a II. világháborús emlékmű szépen faragott köveiben, a Nepomuki Szent János kápolna újjáépített csatornájában és a már korábban említett Vörösmarty-reliquiákban. A közelmúltban rokonságával együtt értékes számítógépet adományozott az iskolának. Fáradhatatlanul küzdött a kórház bezárása ellen és másokat is buzdított e harcra.

Ötletgazdagsága kimeríthetetlen volt. De ezek megvalósításához segítség kellett. Beszélgetéseink során mindig a legnagyobb hálával emlékezett meg azokról, akik nem a hírnév kedvéért, hanem észrevétlenül adtak segítséget pénzben és anyagban, vagy kétkezi munkában. Ők most is érzik és tudják, hogy jó ügyet szolgáltak.

Annus néni is sok-sok pénzel járult hozzá a célok megvalósításához és pályázatokon nyert pénzütemait is e célokra fordította.

Mint ember, ő is örült a közös sikereknek, de az egyszemélyes alkotás tényét soha nem tulajdonította magának. De mélyen elszomorította az emberi butaság, az irigység.

Önzetlenül szerette szülőfaluját és annak népét. Különösen szerette az időseket, szívesen eljárt az Idősek Otthonába, és mindig szeretettel beszélt annak dolgozóiról és lakóiról.

Hitből fakadó szeretetét hagyta ránk, példát mutatva, hogyan kell keresztényen élni. Élete gyertyáját mind a két végén égette, hogy minél többet adjon a falunak. Az Úristen talán ezért is adott neki hosszú életet.

És most kialudt gyertyája fénye, Teremtője magához szólította. Nincs többé szelíd mosoly, halk szó, az agy pihen, nem ad új ötleteket. Gazdag életművét úgy hagyta népére, hogy az majd folytatja, amit ő nem fejezhetett be.

Őrizzétek szívetekben emlékét! Méltóképpen őrizzétek!

Drága Annus néni! Legyen jutalmad a háborítatlan nyugalom az utolsó napig, s hited szerint legyen részed a boldog feltámadásban!

Hegedűs Gyula

Temetésen.

Csak álltunk a sírnál
némán, dermedt lovagok.
Tompán zuhant a hant,
egymás után kicsik, nagyok.
A gyászbeszéd semmibe szállt,
az ég falának ütközött,
vagy eltűnt a langyos szélben a régi
sírhalomok között.
Egyszerre – ki tegnap élt – ma
már csak emlék maradt,
míg szemünkben homályos
könnypatak szerteszét szaladt.
És bennünk kínzó csend feszült
míg emelkedett a sírhalom,
szomorú – fűzként árnyat vetett
reá valami fojtó fájdalom.

Hegedűs Gyula

Csak a jók mennek el!

Szívesen emlékszem vissza meghitt kisdíákkoromra. Szorgalmas, igyekvő gyerek voltam, igen vékony testalkatú, állítólag „hálni járt belém a lélek”. Mivel ezekkel a külső tulajdonságokkal a legkevésbé sem voltam elragadtatva,

mindig kerestem valami kedves kapaszkodót, ami fölemelt a többiekhez.

Pontosan visszatükröződik elmémben az a reggel, mikor édesanyám lágy, szőke hajamat fésülgette. Rövid idő után egy varázslatos rózsaszínű masnit kötött a fejem búbjára. Megelégedetten nézegettem, ezt a most már hozzám tartozó szalagot. Eldöntöttem hirtelen, hogy nem is vagyok olyan vézna, igenis fontos vagyok ezen a földön, hiszen a hajam megnőtt és nem utolsó dolog ám a világon, hogy masnit hordhat valaki. Olyan volt ez számomra, mint a „kínskereső kisködmöne”. Azt hiszem belső bizalmat adott és mérhetetlen tettekre késztet.

Egy mosolygós napsütéses délelőtt történt, hogy az alsó tagozatos, ma is hűn szeretett Edit néni megkért, hogy a nagy iskolából kérjek az osztályunknak takarékbélyeget.

„Horváth Annuska tanár nénit keresd.” – mondta, szemével kissé biztatva. Kellett is engem bátorítani, hiszen úgy éreztem a szívem kiugrik a helyéről, előtött a melegség, mert tudtam ezt a nagy feladatot egyedül kell megoldanom.

Nagy iskola, rengeteg diák, hatalmas ricsaj és meg kell találnom a tanárok között Annuska nénit!

Aztán nyakamba vettem Pincehelyt és gyorsaságom legyőzte félelmemet. Mikor a tanári szoba ajtaján kopogtattam, úgy éreztem magam, mint a vándor a mesében. Az ajtó kitarult és ő ott állt előttem, mosolygós tekintettel, szeretettel. Egyszerre jóságos szemébe néztem és elhagyott az előbbi félelem. A nevemen szólított, sőt édesapám iránt érdeklődött, akit mint kiderült igen jól ismert. Meglátni és megszeretni! Hát így kezdődött a mi csodálatos tanár-diák igaz barátságunk.

Az ég is úgy kívánta, hogy ötödik osztályban osztályfőnökként tisztelhettem Annuska nénit. A legszebb tárgyat tanította a világon! Csodáltam az értelmét, intelligenciáját, alkotókészségét. Bevezetett a magyar irodalom tudományába, felkészített szavalóversenyekre, boldoggá tette napjaimat az irodalmi szakkörök során. Nem volt már fiatal pedagógus, a kamaszok néha nem fogadták el, vagy éppen nem ismerték fel emberi értékét. Fájt nekem ha lelkileg megalázták, de mégsem voltam képes megvédeni. Szégyelltem ugyan gyengeségemet, de megalázóbbnak tartottam a kiközösítést az igazságnál.

Aztán elérkezett az utolsó együttöltött év. Ekkor már verset írogattam saját kedvtelésből. Osztályfőnököm megkért, hogy ballagásomon búcsúzzam saját gondolataimmal. Soha nem felejttem el az első összeolvasást – Egymás kezét szorongatva sírtunk, hisz tudtuk „a mi időnk lejárt!” Még mindig nem sejtettem mennyire sokat jelent nekem, mennyire hasonlít a lelkünk, a szívünk, a

mosolyunk, a fájdalomunk – hisz elhagyjuk egymást.

Én a Garay Gimnázium tanulója lettem Annuska néni ösztönzésére. Elmentem, még gyakran levelet váltottunk, aztán néha találkoztunk, majd mindkettőnk a saját területén alkotott. Én szívtam magamba a tudást, amivel elárasztottak középiskolai tanárain, Annuska néni pedig sugárzott tervekben, tettekben, hitben, emberségben. Községünkben mindenütt jelen volt és egy életre pozitív jelet hagyott maga mögött. A Vörösmarty szobor előtt elsétálva hallom lágy hangját: „Mindig úgy alkossatok, mintha magatoknak tennétek!” Amerre járok, amerre nézek látom, hallom Őt, érzem erejét. Igazi lényét mindezek ellenére szerényen elrejtette. Szinte észre sem vették néhányan hatalmas mivoltát. Ha bántották, vagy fájdalma volt, elmondott templomunk meghitt csendjében egy imát, majd a feszületre szegezte bölcs tekintetét s ki tudja mit érzett, mit rejtgetett ott legbelül szívében.

Súlyos betegségéről értesülve, barátnőmmel együtt a kórházba siettünk. Velünk vittük a felszentelt zárandokúti kegytárgyakat, amiket neki szánt az Úr. Boldog néhány órát beszélgettünk, biztattunk, meghallgattunk. Persze titkon reméltük a felgyógyulást és az újratalálkozást. Ő igyekezett egész lényével, erejével és hitével talpon maradni – sajnos az Úristen mást gondolt fölé. Mikor Annuska néni érezte, hogy ez már a „vég” szeretett volna mindenkinek egy utolsó bölcs tanácsot adni, a helytelen út helyett, helyes utat mutatni, hideg helyett, forró tekintettel sugározni, egy életért hálát adni!

Ekkor többször jártam a kórház épületében, saját betegségemnél kifolyólag. Mágnesként vonzott jelenléte. Ugyan hatalmas szorongás töltött el hogyléte miatt, menekülni akartam a fájdalmas vizontlátástól, de leküzdöttem ezt a szálnalmas érzést. Én újra szóra bírtam az élettől elfordult pedagógust, megittattam, párnáját megigazitottam Mindenki nevében akik szerették, s most nem tudtak eljönni! „Csak kis tiszta vizet” – kérte halkan. Annuska néni nekünk, azoknak kik elfogadtuk, maga a Tisztaság marad! Tisztán tudott oktatni nagyon sok évtizeden át. Tisztán látott mindig az élet alkonyán.

Tisztán érzett velünk, s a megfáradt idővel.

Tisztán búcsúznak el Tőle lehajtott fővel.

Pihenése legyen csendes

Emléke áldott!

Utolsó búcsú az 1972-ben végzett diákok nevében.

Hegedűsné Mezei Éva

Klubhírek...

Mint azt már tudattuk olvasóinkkal, január 12-én megnyílt az Egyesületi klub.

Reményeink szerint egyre többen jönnek el majd olyanok, akik szeretnének kapcsolódni, a hétköznapi gondokból, kicsit kiszabadulni, akár egyedül, vagy a családdal, netán a szomszédasszony-nyal.

Eget rengető programokat ugyan nem tudunk nyújtani, de egy-egy kellemes estét eltölthetnek a könyvtárban, ahol a könyvek, a sakk, kártya, társasjáték és csodás lemezek társaságában szórakozhatunk.

Szeretnénk egy-egy érdekes kézműves programot is nyújtani. Február 9-én a következő összejövetelen vendégünk lesz Takács Mónika, aki egy csodás hobbynak hódol, szalvéta képeket készít. A Házi praktikák c. újságban látta és kedvelte meg, körülbelül két éve csinálja és szívesen megismerteti vele mindazokat, akiket érdekel. Felállítunk egy kívánság ládát, és a klubtagok leírhatják és bedobhatják ötleteiket.

A lehetőségeinkhez képest megpróbáljuk megvalósítani azokat.

Találkozunk Február 9-én 6 órakor a könyvtárban.

K.E

Támogatóink....

Csécsi Viktória üzletére igazán alkalmazható a szlogen: „útba esik jövet – menet”. Tíz éve nyílt kereskedésében koszorúk, vágott, cserepes és selyem virágok nagy választékba, valamint ajándéktárgyak olcsóbb és drágább változatban, mindig kaphatók.

Megrendelhető nála mennyasszonyi csokor, ajándékosár. Tavalay bővítette az üzlet alapterületét, így most kényelmesen nézelődhet a még határozatlan vásárló. Viki a kezdetek óta támogatója az Egyesületnek. A május elsejei lepényevő verseny nem múlhat el nélküle. Nagy örömmel csinálja, szeret a gyerekekkel foglalkozni, de szerinte ezek a játékok is megérték a frissítésre. Új ötleteket lehetne megvalósítani.

Az Egyesületi rendezvényekre nagy kedvezményeket adott a virágcsokrokra és a virág ültetéseknek is nagy támogatója. Itt azonban megjegyzi, hogy az ő véleménye az, hogy egyynyári virágot nem érdemes az utak mellé ültetni.

Egyrészt mert nagyon munkaigényes és nem is marad meg úgy, mintha élő virágot, bokrokat ültetnének. Másrészt azok is éppen olyan szépek és kevésbé munkaigényesek, nem kell locsolni, mert ha egyszer megeredt, akkor újra és újra kihajt minden évben.

Szívesen ad szaktanácsot is ebben a témában.

Az Egyesület nevében köszönjük – a remélhetőleg nem szűnő támogatást!

K.E

Tájékoztató...

A Bocskai István Szabadegyetem 2002. Első negyedéves programja.

Január 14-én a tamási Diák Centrum előadó termében Dr. Szakály Sándor hadtörténész, a Duna Tv alelnöke tartott színvonalas előadást.

Téma: Magyarország szerepe a

II. világháborúban, ahogyan ma látjuk.

A színvonalas előadást telt ház előtt tartotta meg az előadó. Pincehelyről is voltak többen a hallgatók között. Több új ismerettel bővült a jelenlévő hallgatók tapasztalata.

További programok:

Február 18. 18 óra

Előadó: Balczó András öttusa olimpiai és világbajnok

Téma: Sport, Politika, Hit

Március 18: 18 óra

Előadó: Hegedűs Zsuzsanna református lelkész

Téma: Kereszténység és Magyarország

A rendezvényeket a Bocskai István Szabadegyetemért Alapítvány szervezi.

Helyszín: Tamási Diák Centrum.

Házigazda: Koppánné Dr. Kertész Margit.

Minden érdeklődőt szeretettel vár a rendezőség. Az előadásokra nem kell belépődíjat fizetni!

Benkó Lajos

Köszöntőfele

A karácsonyfákon már elégtek a gyertyák, elszikráztak a csillagszórók és kopnak a szaloncukrok is. Kint fagyos, hideg szél süvít, megkocantja az ablakokat és hírül viszi a világnak, elmúlt az ő év itt az új. Felengedtek, meglágyultak a szívek is és néhány órára, néhány napra olyanokká váltunk, mint amilyeneknek lennünk kellene egész évben. De sajnos az élet kegyetlen, fut-rohan tovább, nem várja meg a lemaradó embert.

Napok, hetek, hónapok életünkbe jönnek, mennek, tűnnek! Gyorsaságuk néha meglepő, alig kezdődik el és már vége. Jön és múlik a hétköznapi, a vasárnap, az ünnep. Jön, megy, semmiségbe múlik, csak az emléke marad, aminek nagy része porosan semmivé lesz. Jön a színes virágos tavasz, nyár a napsugaras, kalászos, a rozsdás színű méla ősz. Jön a tél a jégvirágos hófehér. Évről-évre mondjuk, hisszük, kívánjuk, mosolyogva bizakodó tiszta hangon. Sírba hullt az ő esztendő, hátha jobbat, szebbet, boldogabbat hoz az eljövendő. S úgy ahogy szólt csak tündérálmom maradt. Mosoly nem derült a világon, hegyen völgyön nem szállt az ének, csak a bánatok gondözőne. De ez

évben köszöntsön be a virágos életet adó tavasz. Legyen az újévben boldog falu, város. Áldást hozzon már végre a nyár. Utána, halkan, szépen, mint a tündérmesékben jöjjön el az ősz idő. Ne legyen többé a sors kegyetlen, a milliós szájról elhangzó óhaj az egyetlen, teljesüljön be végre már. Amit sóhajtunk, kívánunk évről-évre, jöjjön el az idén, legyen megértés, béke, boldogság. BUEK !!!

Tóth Ferenc

KÖSZÖNET!

Ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni mindazoknak, akik az elmúlt tanévben támogatták óvodánkat.

Tiszteletdíjuk egy részének felajánlásával: Dobrovics Jánosné, Balczer János, Zsiga József képviselők.

Továbbá:

Pincehely-Ozora és Vidéke Takaré.

Vörösmarty Termelőszövetkezet

Gyulaji Erdészeti és Vadászati Rt.

Kovács Ferenc és Bajnovics Beáta

Boltvezető

Juhász Imre szikvízkészítő

Csécsi Viktória és Karl Jánosné

virágbolt vezetők

Szűcsné Biró Erika

Mészáros Gábor vállalkozó

Borbás Szabolcs

Benkó Lajos

Kecskeméti Csopor Csilla

Katona Józsefné boltvezető

Valamint mindazon szülőknek, akik segítőkészségükkel,

együttműködésükkel segítették gyermekeink óvodai nevelését, óvodánk környezetének szebbé tételét.

Kívánok mindannyiuknak Sikerekben gazdag Boldog Újesztendőt!

Kövecses Jánosné óvodavezető

Meghívó helyett!!

Mivel az anyagi lehetőségeink végesek, nincs lehetőség arra, hogy a község összes postaládájába bedobjuk a meghívókat, itt az újság hasábjain keresztül a község minden lakóját várjuk a farsangi bálra!!!

A bál 2002 február 2-án kerül megrendezésre a Művelődési Házban. A jelmezesek bevonulása 19 órakor kezdődik. A helyszínen büfé, zene várja a mulatni vágyókat. A jelmezben érkezők természetesen ingyen vehetnek részt a bálon, a belépő ára egyébként 300 Ft.

Mindenkit sok szeretettel várunk!!!!

Nyugdíjas klub – Táncsoport

Felhívások – Reklámok – Közlemények és, ami esetleg kimaradt!:
(A szerkesztőség nem őrizz meg, és nem küld vissza kéziratokat, cikket. Az újságban megjelent cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.)

Anyakönyvi hírek: Születések:

- Balczer Fani
- Jékel Kinga
- Katona Zsolt

Halálesetek: - Vodli Györgyné sz. Katona Erzsébet

- Horváth Ferencné sz. Tóth Mária
- Szűcs Jánosné Herman Irén
- Horváth Anna
- Varga Károlyné sz. Toma Jusztna
- Varga Károly
- Kárpáti János
- Hegyi János
- Katona Ferenc
- Varga József

Felhívás!!

A „Pincehelyért” Egyesület tájékoztatja a lakosságot, hogy közhasznú szervezet lévén a 2002-es évben fogadhatja az Szja.-ból az adóbevallások során felajánlható 1%-ot.
Kérjük, hogy az 1% felajánlásával támogassák az Egyesület munkáját, melyet a község szépítésére kívánunk felhasználni.

Kedvezményezett: „Pincehelyért” Egyesület – Pincehely

Adószám: 18855953-1-17

A "Pincehelyért" Egyesület Néptáncsoportja köszönetet mond mindazon vállalkozóknak és személyeknek, akik segítséget nyújtottak a Szilveszter 2002. szervezésében:

- Dobrovics Jánosné (Takarékszövetkezet)
 - Juhász Imre (Szikvíz üzem)
 - Dobrovics János (Kutas vendéglő)
 - Nyugdíjas klub
 - Szép József
 - ifj. Király István, valamint azoknak, akik részt vettek a rendezvényen és jól érezték magukat!
- Ezúton kívánunk mindenkinek Békés Boldog Új Esztendőt!

Energ – Tech Bt.
Gázkészülék szervíz

Társaságunk jelentős alkatrész készlettel vállalja gázkészülékek szakszerű karbantartását, javítását.

Hőterm gázkazánok
Termo Öv Color gázkazánok
Fég kazánok és gázkészülékek
Lampart gázkészülékek
Pelgrim, Vesta, Móra tűzhelyek és gázkészülékek **Garanciális javítása!**

A garancia feltételeként előírt karbantartások elvégzése!

Gázkészülékek garancián túli javítása!
Gázszerelés, Központi Fűtészerezés,
Tartályos Gázrendszerek Telepítése!
A tervezéstől a beüzemelésig!

Cím: Pincehely Dózsa Gy. ut. 35.
Tel: 74/406336 Mobil: 30/9565277

Ha most 20%-ot befizet, havi 22.000 Ft-ot fizet!

0% előleg + 10% kedvezmény

kamat nélkül, vagy casco mentesen!

Akciós limitált modellek: Suzuki Silver, Sedan Manager.

10-12 hónapos Suzuki lízingautók akár 2-400.000 Ft kedvezménnyel!

Használtautó beszámítás emelt áron!

Villamosenergia-ipari dolgozóknak, közalkalmazottaknak, gépjármű-oktatóknak, taxisoknak egyedi kedvezmények!

Mosgáskorlátozott utalvány beszámítás!

Óriási használt Suzuki- és használtautó-vásár!

Kedvezményes kamatokkal,
már havi **9.900 Ft-os** törlesztéssel!

Keressen, hívjon minket, tenyerünkön fogjuk hordozni!

*A kedvezmények nem vonhatók össze!

SUZUKI BARTA PAKS, Tolnai út 17. Telefon: 75/519-060, 20/96-13-499. Fax: 75/519-068
SUZUKI BARTA SZEKSZÁRD, Selyem út 3., az 56-os út bevezető szakaszánál (a Van de Velde mellett)
Telefon: 74/415-611, 74/511-989, 74/528-911. Fax: 74/528-910

web: www.suzukibarta.hu